

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Iacobi Lobbetii Leodiensis E Societate Iesv. Specvlvm
Ecclesiasticorvm, Ac Religiosorvm.**

Lobbet de Lanthin, Jacques

Leodii, 1640

§. 4. Quid Tunica hyacinthina, mala punica cum tintinnabulus?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47105](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47105)

122 SPECVLVM ECCLESIASTICORVM,
ardens & lucens, qualis olim fuit Ioannes, de quo
scriptura. *Erat lucerna ardens & lucens*, quæ verba
suo more dum pie expendit Bernardus: *benè ait lu-*
cerna ardens & lucens, est enim tantum lucere va-
num: tantum ardere parum: ardere, atque lucere
perfectum est. Quod vt apertius explicet, æqua iu-
dicij lance perpendit eam verborum seriem lucer-
na ardens, & lucens: non ait lucens, & ardens, quia
Ioannis ex feruore splendor, non feruor prodijt ex
splendore; sunt enim qui non eò lucent, quia feruent,
sed magis feruent vt luceant; at isti planè non fer-
uent charitatis spiritu, sed spiritu vanitatis; quem
procul abesse vult à summis Ecclesiæ Præsulibus:
quia vt magnificè scribit ad Eugenium Pont. Max.
Monstruosa res est gradus summus, & animus infi-
mus; sedes prima, & vita ima; lingua magniloqua,
& manus otiosa; sermo multus, & fructus nullus.

In eum
Locum.

L. 2. de
Confid.

§. 4.

*Quid tunica hyacinthina, mala punica
cum tintinnabulis?*

Tertia vestis, quæ ad sacrum Pontificis orna-
tum accedebat, erat tunica hyacinthina, ad
cuius fimbrias pendebant mala punica cum tintin-
nabulis. Singulis sua voluit inesse mysteria, quæ
humanis in symbolis ludit diuina prouidentia. Et
quidem à tunica hyacinthina, quæ violaceo, cœle-
stique

stique colore est imbuta: monendum esse censuit summum Sacerdotem debere illi inesse animos terra, omniq̄ rerum mortalium colluue superiores, ac planè cœlestes.

Mala punica, quæ vno sub cortice claudebant multa grana, fidei vnitatem, vel si mauis variam virtutum exundantiam vno charitatis velo, ac munimine probè tectam, designabant: tintinnabula, sacro, solemnique tinnitu dum astantium aures feriunt, etiam animos pulsant, & ad singularem quandam æterni Numinis reuerentiam componunt: vnaque etiam Pontificem monent, quod totus debeat esse vocalis.

Tanta, inquit D. Hieronymus, debet esse scientia, & eruditio Pontificis Dei, ut & gressus eius, & motus, & vniuersa vocalia sint. Veritatem mente concipiat, & toto eam habitu resonet, & ornatu, ut quidquid agit, quidquid loquitur, doctrina sit populorum: absque tintinnabulis enim, & diuersis coloribus, & gemmis, floribusque virtutum, nec sancta ingredi potest, nec nomen Antistitis possidere.

Pro ea, qua est ingenitæ mentis solertia ex hoc sacratiore ritu duo conficit magnus Ecclesiæ Doctor: vocalem esse debere Antistitem, non lingua tantum, sed & operibus, exemploque vitæ sanctioris: quia, ut ait S. Isidorus: *Doctrina operum umbra:* L. 3. Ep. 359.
 quantum enim interest corpus inter, & eius um-
 Q 2 bram,

124 SPECVLVM ECCLESIASTICORVM,
bram, tantum ^{doctrinam} ~~vim~~ ~~bram~~ inter, & opera necesse est
interesse. Est vmbra simulacrum inane corporis, il-
ludque quaquauerfum sequitur: eo crescente cres-
cit, deficiente deficit, ita doctrina, si accesserint opera
altior est, ac potentior, futilis, & omnis boni vacua
si illa decesserint.

Testes huius propositionis habeo heroes ma-
gnos, sanctos Antistites, quorum hæc pronuncia-
ta, hæc è pulpito, cathedraque veritatis oracula.

L. 4. de
Doctri.
Christ. c.
27. Diuus Augustinus, cuius eloquentiam, & dicen-
di vim agnouit, ac suspexit Antiquitas: ita pronun-
ciat. *Vt obedienter audiatur cōcionator, quantacumq̃
grāditate dictionis maius pondus habet vitā dicentis.*

Hom. 3.
in 1. ad
Cor. Cum Augustino consentit, & aurea fandi copia
conspirat Chrysostomus, cuius ea vox de bonis ope-
ribus, & purioris vitæ exemplis. *Hæc est ratiocina-
tio, cui contradici non potest, quæ fit per facta: de ea
quæ per verba effunditur sua semper restat lis, ac
contentio: si non omnes, at quamplurimi reclamāt.*

Libello
de dupl.
Martyr. Factis ne vnus omnium reclamat: quia vt diser-
tè D. Cyprianus. *Efficacius vitæ, quam linguae testi-
monium est: habent opera linguam suam, habent fa-
cundiam suam etiam tacente lingua.* Et hæc de bono
exemplo mihi iniecit sonora illa, & loquax tintin-
nabulorum series, quæ oram sacræ vestis ad lambe-
bat; ab illa ascendo ad sacram summi Sacerdotis
tiaram, de qua etiam quæstionem instituo.

§. 5.